

Η ιερατική διακονία στον σύγχρονο κόσμο στο επίκεντρο της Ιερατικής Συνάξεως της Ι.Μ.

Δημητριάδος

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

Η Ε΄ Γενική Ιερατική Σύναξη της Ιεράς Μητροπόλεως Δημητριάδος, για το τρέχον Εκκλησιαστικό έτος, πραγματοποιήθηκε σήμερα στο Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας, υπό την προεδρία του Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ιγνατίου. Ομιλητής ήταν ο Σεβ. Μητροπολίτης Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς κ. Ιουστίνος, με θέμα: «Ιερουργώντας το μυστήριο του Άσαρκου και Ενσάρκου Λόγου σε μία άλογη εποχή».

Αρχικώς, ο Σεβ. κ. Ιγνάτιος καλωσόρισε τον προσκεκλημένο Ιεράρχη, εκφράζοντας τη χαρά του για την παρουσία του και ευχαριστώντας τον για την ανταπόκρισή του στην πρόσκληση, ενώ αναφέρθηκε με θερμούς λόγους στους στενούς πνευματικούς δεσμούς που τον συνδέουν με την τοπική Εκκλησία. Μεταξύ άλλων τόνισε ότι «κάθε φορά που είναι ανάμεσά μας ξέρει να μιλά στις καρδιές όλων

μας», επισημαίνοντας την εμπειρία και το εκκλησιαστικό του ήθος.

Λαμβάνοντας τον λόγο, ο Σεβ. κ. Ιουστίνος εξέφρασε τη συγκίνησή του για την παρουσία του στη Μητρόπολη και την ευγνωμοσύνη του προς τον Ποιμενάρχη της, σημειώνοντας με χαρακτηριστική απλότητα ότι «αισθάνομαι για πολλά χρόνια αυτήν την αδελφική και πατρική του αγάπη και την επιζητώ». Παράλληλα υπογράμμισε πως βρέθηκε στη Σύναξη όχι ως διδάσκαλος, αλλά ως αδελφός μεταξύ αδελφών, λέγοντας: «Δεν ήρθα εδώ να κάνω τον δάσκαλο, αλλά ήρθα για να μοιραστώ τις αγωνίες και τους πόνους μου... και εκεί κάπου συναντηθήκαμε και αγαπηθήκαμε».

Αναπτύσσοντας το θέμα του, σημείωσε ότι η εποχή μας χαρακτηρίζεται συχνά ως δύσκολη, όμως τόνισε πως η επίκληση της δυσκολίας των καιρών δεν πρέπει να γίνεται άλλοθι πνευματικής αδράνειας: «Κάθε εποχή έχει τις δικές της προκλήσεις και τη δική της αθεία, η επίκληση της εποχής για να δικαιολογήσουμε τη δική μας αδράνεια δεν μας δικαιολογεί. Ο ποιμένας καλείται να αγαπήσει την εποχή του, διότι «αν δεν αγαπήσουμε την εποχή μας, πώς θα την προσλάβουμε και αν δεν την προσλάβουμε πώς θα την αγιάσουμε;». Ιδιαίτερη έμφαση έδωσε στην ιερατική ταυτότητα, υπενθυμίζοντας ότι «είμαστε, όπως λέει ο Άγιος Αυγουστίνος, *alter Christus* — άλλοι Χριστοί», εξηγώντας ότι η ιερωσύνη αποτελεί ύψιστη δωρεά και ταυτόχρονα ευθύνη. Η παρουσία του ιερέως στον κόσμο αποτελεί διαρκή μαρτυρία Χριστού, καθώς «και τίποτα να μην πούμε, μόνο που περπατούμε υπενθυμίζουμε στους ανθρώπους την παρουσία του Θεού στη ζωή τους».

Στη συνέχεια ο Σεβ. Καλαμαριάς στάθηκε ιδιαίτερα στην ανάγκη πνευματικής προετοιμασίας πριν από κάθε διακονία, επισημαίνοντας ότι «πριν την ιερουργία χρειάζεται προετοιμασία», ενώ χαρακτήρισε τη μελέτη της Αγίας Γραφής και των Πατέρων ως μόνιμη βάση του κηρύγματος, διότι «η μελέτη του Λόγου του Θεού δεν φέρνει μόνο γνώση· φέρνει πνεύμα και γεννά εμπειρία». Παράλληλα τόνισε πως

ο γνήσιος εκκλησιαστικός λόγος δεν είναι απλή διάλεξη, αλλά απευθύνεται «και στον νου και στην καρδιά» του ανθρώπου.

Ολοκληρώνοντας την εισήγησή του, ο Σεβ. Ιουστίνος υπογράμμισε ότι η ιερωσύνη είναι ταυτόχρονα σταυρός και ευλογία, σημειώνοντας χαρακτηριστικά: «Η ιεροσύνη είναι δύσκολη σε κάθε εποχή... αλλά είναι και πάρα πολύ ευλογημένη όταν καταθέτουμε κάθε μέρα τον πόθο μας στον Χριστό». Και κατέληξε, βεβαιώνοντας ότι ο Χριστός δεν εγκαταλείπει ποτέ τον λειτουργό Του, αλλά τον συνοδεύει σταθερά μέχρι τέλους».

Ακολούθησε πολύ ενδιαφέρων διάλογος και η σύνοψη των συμπερασμάτων από τον Σεβ. Μητροπολίτη κ. Ιγνάτιο.

